

PĀRBAUDĪJUMI, LIKSTAS UN SARAKSTI

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ezr 1:9–11, Dan 1:1, 2, Dan 5, 5Moz 30:1–6, Ezr 8:1–23, Neh 11:1, 2, 12:1–26.

ATMIŅAS PANTS:

“Pievienojās ar šo saviem brāļiem, saviem varenajiem, un svēti apsolījās ar neatsaucamu zvērestu dzīvot Dieva bauslībā, kas ir dota caur Dieva kalpu Mozu, turēt un pildīt visus Tā Kunga, mūsu Dieva, pavēles, Viņa tiesas un likumus” (Neh 10:30).

Mēs parasti izlaižam ciltsrakstus un garus uzskaitījumus Bībelē. Bet Kungs tos ir iekļāvis ar nolūku. Bībeles Kungs ir detaļu Dievs. Viņš ievēro detaļas, un tas mūs pārliecina, ka nekad neesam Viņa aizmirsti.

Šie ciltsraksti liecina, ka Dievs zina visu par mūsu ģimenēm, šie saraksti pastāsta mums, ka Dievs rūpējas pat par to, ko citi varētu uzskatīt par “nenožīmīgu”. Jēzus apliecināja, ka Dievs rūpējas par zvirbuļiem un pat skaita mūsu matus: “Vai piecus zvirbuļus nepārdod par divām artavām? Un neviens no tiem nav aizmirsts Dieva priekšā. Tāpat arī jums visi galvas mati ir skaitīti. Nebīstieties, jūs esat vairāk vērti nekā daudz zvirbuļu” (Lk 12:6, 7). Dievs, kas rūpējas par šīm detaļām, rūpējas arī par mums, un Viņš zina pat visu lietu detaļas, kas mūs satrauc.

Tāpēc mēs varam pilnībā paļauties, izkopt uzticību un mieru pārliecībā, ka Kungs rūpējas par katru mūsu dzīves jomu. Tas dod mums mieru un vienlaikus norāda uz to, ka arī mums pašiem jā rūpējas par visām jomām.

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 30. novembrī.

Vēstures Dievs

Izlasi Ezr 1:9–11 un Dan 1:1, 2. Kā šie panti Daniēla grāmatā palīdz mums saprast, uz ko atsaucas Nehemija? _____

Ievēro, kā Ezras grāmatā ir uzskaitītas detaļas, bet Daniēla grāmatā atklāta kopaina. Kopā šie panti parāda, ka Kungs visu kontrolē.

“Tautu vēsture uzrunā mūs šodien. Katrai tautai un katram cilvēkam Dievs ir paredzējis vietu Savā lielajā plānā. Šodien cilvēki un tautas tiek pārbaudīti ar svērtēni Tā rokā, kurš nepieļauj kļūdas. Ikviens izlemj savu likteni ar personīgo izvēli, un Dievs valda pār visiem, lai īstenotu Savus nodomus.” (Elena Vaita “Pravieši un ķēniņi”, 536. lpp.)

Izlasi Dan 5. nodaļu. Ko šie panti mums māca par Belsacaram izteikto spriedumu? _____

Babilonija krita 539. gada oktobrī, kad Kīrs, Medopersijas armijas ķēniņš, to uzvarēja. Belsacars, kļūdaini paļaujoties uz savu veiksmi, greznību un slavu, bija tik augstprātīgs, ka viņš noorganizēja lielu banketu naktī, un tas beidzās ar viņa nogalināšanu. Dievišķā roka rakstīja uz pils sienas, ka viņa dienas ir skaitītas un izbeigušās. Kaut arī Belsacars par zināja varenā ķēniņa Nebukadnēcara likteni un atgriešanās stāstu, viņš nemācījās no viņa. Vienmēr ir traģiski, ja mēs neklausāmies Dieva brīdinājumos un nesekojam Viņa norādījumiem.

Pravietis Daniēls bija vienmēr klāt, bet viņš tika ignorēts. Kad mēs zaudējam Dieva svētuma un Viņa klātbūtnes izjūtu dzīvē, mēs nostājamies uz ceļa, kas ir pilns ar sarežģījumiem, problēmām un traģēdijām un visbeidzot nāvi.

Pēc tam, kad Daniēls Belsacaram bija izstāstījis Nebukadnēcara stāstu, pravietis teica:

“Tu, viņa dēls, Belsacar, neiedvesi sev pazemību savā sirdī, kaut gan tu visu to zināji”

(Dan 5:22). Kā mēs varam pārlicināties, ka paši savā situācijā neizdarām tādu pašu

kļūdu, kādu pieļāva Belsacars? Kā krusta realitātei vienmēr vajadzētu mūs uzturēt

pazemīgus Dieva priekšā? _____

Viņu pilsētās

Izej cauri sarakstiem Ezr 2. un Neh 7. nodaļā. Ko tu tajos vari pamanīt? _____

Ezras 2. nodaļas atkārtojums (saraksts ar tiem, kas atgriezās no Bābeles gūsta kopā ar Zerubābelu un Jozuu) Neh 7. nodaļā ir ar iepriekšēju nodomu. Varbūt atkal šie saraksti mums var likties garlaicīgi, bet tie atklāj ko svarīgu – to, ka Dievs rūpējas par sīkumiem, ko mēs atstājam novārtā.

Jeruzālemes mūri tagad bija pabeigti, un Bībeles pants ar nodomu grib parādīt, ka Ezras un Nehemijas laikā atgriezušies gūstekņi visi ielika savu ieguldījumu, lai gan tikai Dievs deva viņiem šo veiksmi. Pašreizējā paaudze cēla uz iepriekšējās paaudzes sasniegumiem, kaut arī uzdevums bija sarežģīts, traucēkļu pilns un netika pabeigts tik ātri, cik viņi gribēja.

Ezras un Nehemijas vadība tika novērtēta, bet visi darīja savu darbu. Katra grupa iesaistījās atšķirīgos uzdevumos, kas tika veikti dažādos laikos, un rezultāts bija iespaidīgs. Sākums (Ezr 2. nod.) ir saistīts ar beigām (Neh 7. nod.), un tika uzbūvēts ne tikai templis, bet arī visa Jeruzāleme tika rekonstruēta un labi nostiprināta.

Izlasi Neh 7:73. Ko tas māca mums par to, cik veiksmīgi un nodevušies viņi bija darīt Dieva gribu? _____

“Israēla bērni bija savās pilsētās.”

Daudzos veidos atgriešanās kopumā un atjaunošanas darbi bija pārsteidzoši. Cilvēki, kuru pilsēta pirms daudziem gadiem tika izpostīta, viņu templis iznīcināts un viņu zeme padarīta par tuksnesi, tagad bija atgriezušies uz to pašu zemi un uz to pašu pilsētu un visu atjaunoja, pat templi. Tas varēja likties mīklaini viņiem pašiem un apkārtnē dzīvojošajiem. Taču viss notika saskaņā ar Dieva gribu un apsolījumiem.

Kas tavā dzīvē šobrīd liekas bezcerīgs, bet vienalga tu turpini uzticēties, ka Kungs tevi izvedīs tam cauri? _____

Kur ir priesteri?

Kā mēs vakar pārliecinājāmies, nav šaubu, ka jūdu atgriešanās no Babilonijas bija pravietojuma pārsteidzoša piepildīšanās.

Bet vienmēr, kur iesaistīti cilvēki, tur ir problēmas. Un viena no lielajām problēmām bija tā, ka, neskatoties uz visiem brīnīšķīgajiem atjaunošanas apsolījumiem, daudzi jūdi pēc gūstniecībā pavadītajiem gadiem nemaz negribēja atgriezties uz savu senču zemi. Tas ir, viņi deva priekšroku palikt Bābelē.

Kāpēc tā?

Izlasi Ezr 8:1–15. Īpaši pievērs uzmanību 15. pantam. Kādas bažas šeit izteiktas, un kāpēc par to vajadzēja raizēties tiem, kas gribēja atjaunot Israēla tautu savā dzimtajā zemē?

Fakts ir tāds, ka ne visi jūdi Bābelē, tajā skaitā daļa levītu, gribēja atgriezties. Tas varēja būt saistīts ar vairākiem faktoriem. Daudzi no viņiem bija dzimuši un auguši jaunajos apstākļos, un tas bija viss, ko viņi zināja. Daudzi varbūt negribēja doties garajā un neapšaubāmi bīstamajā ceļojumā atpakaļ uz zemi, ko viņi nepazīna. Tomēr beigās viņi atveda atpakaļ pietiekami levītu, lai kalpotu templī (sk. ceturtdienas tēmu), par spīti izaicinājumiem.

“Nu jūdi, kas palika gūstniecības zemē, bija tur nodzīvojuši jau gandrīz pusotru gadsimtu. Nipuras izrakumi ir iznesuši dienasgaismā daudzus dokumentus, kas parāda, ka ķēniņa Artakserksa I valdīšanas laikā tajā Mezopotāmijas reģionā dzīvojuši daudzi turīgi jūdi. Tāpēc Ezram un citiem vadītājiem varēja būt grūti pārliecināt daudzus atgriezties. Šie kolonisti, iespējams, domāja, ka senču dzimtenē viņus sagaida tikai smaga celmlaužu dzīve, ar daudz mazāk ērtībām nekā Babilonijā. Pārdomājot to visu, pārsteidz Ezras panākumi, pārliecinot gandrīz 2000 ģimeņu pievienoties tautas brāļu liktenim tēvzemē.” (The SDA Bible Commentary, 3. sēj., 376. lpp.)

“Caur daudz bēdām mums jāieiet Dieva valstībā” (Apd 14:22). Ko tas mums stāsta par grūtību un pārbaudījumu realitāti to dzīvē, kas grib uzticīgi kalpot Kungam? _____

Pazemoti Dieva priekšā

Izlasi 5Moz 30:1–6. Kāds apsolījums šeit ir dots ebreju tautai? Ko šim apsolījumam līdz ar citiem vajadzētu nozīmēt tādiem cilvēkiem kā Ezra un Nehemija? _____

Ezra un Nehemija zināja pravietojumus. Viņi zināja, ka Dievs atvedīs ļaudis atpakaļ no gūstniecības. Viņš redzēja Neh 9 nodaļā, ka viņi saprata savu vēsturi un savu problēmu iemeslus. Vienlaikus viņi arī pazina Dieva žēlastību un vadību, par spīti viņu grēkiem.

Tāpēc viņi uzticējās Kungam, ka Viņš atgriešanos no gūstniecības padarīs veiksmīgu. Apsolījumi tomēr nenozīmēja, ka viņiem ceļā nebūs jāpiedzīvo daudz izaicinājumu. Līdz šim šajā ceturksnī mēs esam aplūkojuši pārbaudījumus un grūtības, ko viņi piedzīvoja arī ar visiem Dieva apsolījumiem.

Izlasi Ezr 8:16–23. Kāds šeit bija izaicinājums, un kā viņi uz to reaģēja? _____

Neskatoties uz apsolījumiem, Ezra zināja, cik bīstams bija šis ceļojums. Tāpēc gavēšana un pazemošanās Dieva priekšā bija veids, kā viņi atzina, cik lielā mērā viņu veiksmē ir atkarīga no Kunga. Šajā laikā, kad viņu priekšā bija tik daudz briesmu, Ezram vismaz ienāca prātā ideja prasīt ķēniņam palīdzību un aizsardzību. Bet beigās viņš izvēlējās to nedarīt, pretēji Nehemijam (Neh 2:9), kam bija apsargājošs eskorts. Ezra acimredzot juta, ka, ja viņš to prasītu, tas nestu negodu Kungam, jo viņš jau bija pateicis ķēniņam: “Mūsu Dieva roka valda par glābiņu pār visiem, kas meklē Viņu, bet Viņa vara un dusmas ir pret visiem, kas Viņu atmet” (Ezr 8:22). Šajā gadījumā viņiem viss beidzās labi, jo viņš vēlāk rakstīja (Ezr 8:31), ka Kungs bija viņu pasargājis un viņi bija droši nonākuši galamērķī.

Protams, mums it visā jāauzticas Dievam. Tomēr kādos brīžos mēs lūdzam palīdzību pat neticīgajiem? Kāpēc daudzos gadījumos tas nav nepareizi, bet varbūt pat piemēroti?

Svētajā pilsētā

Izlasi Neh 11:1, 2. Kas notiek šajos pantos? Kāpēc viņiem bija jāmet lozes, lai redzētu, kam būs jādzīvo Jeruzālemē, kam – citās pilsētās? _____

Ko mums māca Neh 11? Bija nepieciešams Jeruzālemei dabūt jaunus iedzīvotājus no jaunatnācējiem, kas bija atgriezušies dzimtenē pēc gūsta.

Acimredzot bija vieglāk dzīvot laukos nekā pilsētā. Cilvēkiem bija sava zeme, mantota no senčiem. To pamest un doties dzīvot uz Jeruzālemi bija upuris, un daudzi varēja justies, it kā viņi tiktu izrauti ar visām saknēm, ja viņi to darīs. Dzīvē būs jauni izaicinājumi, un pilsētas dzīvesveids ir atšķirīgs no dzīvošanas laukos. Pārceļšanās uz jaunu, nezināmu dzīvesvietu vienmēr ir grūta.

Cik izaicinoša ir pārceļšanās uz jaunu pilsētu vai valsti, kur ir nepieciešams izplatīt evaņģēliju? Misija pilsētās prasa labprātību un ņemties jaunus piedzīvojumus un grūtības.

“Mūsu strādnieki neaizsniedz cilvēkus tā, kā vajadzētu. Mūsu vadošie vīri nav pamodušies darbam, kas ir jāpadara. Kad es domāju par pilsētām, kurās tik maz ir darīts, kurās ir tik daudzi tūkstoši, kas ir jābrīdina par Glābēja drīzo nākšanu, es izjūtu spēcīgas ilgas redzēt vīrus un sievas izejam darbā Gara spēkā, pildītus ar Kristus mīlestību pret bojā ejošajām dvēselēm.” (Elena Vaita “Liecības draudzei” 7. sēj., 40. lpp.)

Kāpēc Neh 12:1–26 minēts garais priesteru un levītu saraksts? Kāda ir saistība starp viņiem un Jeruzālemes mūru iesvētīšanu, kas aprakstīta tās pašas nodaļas otrajā daļā (Neh 12:27–47)? _____

Dievs grib, lai viss tiek darīts pareizi. Pirms tiek darītas lielas lietas, ir vajadzīgi nodevušies un svētījušies cilvēki. Šīs priesteru ģimenes palīdzēja Nehemijam uzbūvēt mūrus, lai viņi varētu droši pielūgt dzīvo Dievu templī bez traucēkļiem no ārpusē. Mūri bija svarīgi drošībai, bet bez priesteriem, kas nodevušies Dievam, patiesa pielūgsmē būtu pakļauta briesmām. Tāpēc ikvienam bija sava loma dažādajās funkcijās.

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas grāmatā “Ceļš pie Kristus” nodaļu “Mācekļu pārbaude” (57.–65. lpp.).

“Ir ļaudis, kas ir iepazinuši Kristus piedodošo mīlestību un patiesi ilgojas būt Dieva bērni, bet tomēr saprot, ka viņu raksturs ir nepilnīgs un dzīve ir kļūdaina; tādēļ tie ir gatavi šaubīties, vai viņu sirds ir Svētā Gara atjaunota. Tādiem es vēlos sacīt: “Neatkāpieties izmisumā!” Mums savu trūkumu un kļūdu dēļ bieži būs jāzemojas un jāraud pie Jēzus kājām, bet mums nav jāklūst mazdūšīgiem. Pat tad, ja ienaidnieks mūs uzvarējis, Dievs mūs vēl nav atraidījis, atmetis un pazudinājis. Nē, Kristus ir pie Dieva labās rokas un mūs aizstāv. Mīļotais Jānis sacīja: “To es jums rakstu, lai jūs negrēkotu. Un ja kāds kriet grēkā, tad mums ir aizstāvis Tēva priekšā – Jēzus Kristus, kas ir taisns.” (1. Jāņa 2:1) Nekad neaizmirsti Kristus vārdus: “Pats Tēvs jūs mīl.” (Jāņa 16:27) Viņš vēlas tevi atgūt, redzēt tevi atstarotu savu skaidrību un svētumu. Ja tu tikai nodosies Viņam, tad Viņš, kas tevi labo darbu iesācis, to pabeigs līdz Jēzus Kristus dienai. Lūdz vēl dedzīgāk; tici vēl pilnīgāk. Neuzticoties saviem spēkiem, paļausimies uz mūsu Glābēja spēku; slavēsim Viņu, kas ir mūsu Dziedinātājs.” (Elena Vaita “Ceļš pie Kristus”, 64. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Padomā par Dan 2. nodaļu un kā Daniēls pēc tūkstoš gadiem tik precīzi paredzēja divu impēriju rašanos un krišanu, pat (ļoti precīzi) attēlojot mūsdienu Eiropas sašķeltību. Kā mēs varam mācīties gūt mierinājumu no šī pravietojuma, kas mums tik spēcīgi parāda, pat pasaules haosa vidū, ka Dievs zina visu, kas notiek, un to pat ir paredzējis?

2. Dievs zina par mums visu. Tas dod mierinājumu un drošības sajūtu, kā arī pārliecību, ka mēs esam Viņa rūpju lokā. “Bet tagad saka Tas Kungs, kas tevi radījis, Jēkab, un tevi veidojis, Israēl: ‘Nebīsties, jo Es tevi atpestīju; Es tevi saucu tavā vārdā, tu esi Mans’” (Jes 43:1). Kā tu vari pārliecināt citus par Dieva klātbūtni un rūpēm, kad viņi piedzīvo emocionālas, attiecību, sociālas vai finansiālas krīzes?

3. Padomā vairāk par trešdienas tēmas jautājumu – par Ezras nevēlēšanos prasīt ķēniņam palīdzību, jo baidījās, ka tas padarīs viņa vārdus par Dieva aizsardzību tukšus. Mēs, piemēram, zinām, ka Dievs ir dziedinātājs. Ja reiz Viņš var mūs dziedināt, vai līdz ar to mēs parādām ticības trūkumu, ja mēs dodamies pie ārsta? Pārrunājiet šo jautājumu grupā.